

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

15 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătorei Ialoveni din 16 octombrie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 martie 2014, declarat de avocatul Sîrbu Violeta, în numele inculpatei

Castraveț Lidia Emanoil, născută la 25 aprilie 1964, originară și locuitoare a s. Molești, r-nul Ialoveni, cetățeană a R. Moldova, fără antecedente penale.

Termenul de examinare a cauzei

în instanța de fond:

20 august 2012-16 octombrie 2013,

în instanța de apel:

08 noiembrie-27 martie 2014,

în instanța de recurs:

03 iulie-15 octombrie 2014;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Ialoveni din 16 octombrie 2013, inculpata Castraveț Lidia a fost condamnată în baza art. 217 alin. (4) lit. b), 90 Cod penal la 2 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate pe un termen de probă de 2 ani.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că inculpata Castraveț Lidia, împreună și prin înțelegere prealabilă cu soțul său Castraveț Piotr, în privința cărui procesul penal a fost încetat în legătură cu decesul acestuia, avînd scopul cultivării ilegale a plantelor care conțin substanțe narcotice sau psihotrope fără scop de înstrăinare, au cultivat ilegal în grădina gospodăriei sale, amplasată în s.Molești, r-nul Ialoveni, 115 plante verzi de cînepă, pe care le-au îngrijit pînă la 05.06.2012. Conform raportului de constatare tehnico-științific nr.2105 din 07.06.2012, acestea reprezintă plante de cannabis în proporții deosebit de mari,

Instanța a judecat cauza în lipsa inculpatei, anunțată în căutare, și a reținut că vinovăția ei este integral confirmată de probe administrate.

Astfel, potrivit procesului de confruntare între bănuții Castraveț P. și Castraveț

L., fiecare din ei a confirmat faptul că ambii au îngrijit și au prășit cînepa din grădină.

Conform raportului de constatare tehnico-științifică nr.2105 din 07.06.2012, plantele în stare verde de vegetație în număr de 115 ridicate din gospodăria inculpatei reprezintă plante de canabis.

Procesul-verbal de cercetare la fața locului din 05.06.2012, cu fototabel, constată că plantele de cînepă depistate în gospodăria inculpaților erau cultivate.

Ca urmare, instanța a încadrat acțiunile inculpatei în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, ca cultivarea ilegal plante care conțin substanțe narcotice sau psihotrope în proporții deosebit de mari, săvârșite de două persoane, fără scop de înstrăinare.

La numirea pedepsei, instanța a ținut cont că inculpata nu are antecedente penale, este văduvă, este caracterizată pozitiv, că circumstanțe agravante nu au fost stabilite, concluzionînd posibilă aplicarea față de ea a prevederilor art. 90 Cod penal.

3. Avocatul Alexandru Bogos și inculpata au declarat apeluri, solicitînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărîri, prin care ultima să fie achitată.

Apelanții au invocat că în cadrul examinării dosarului nu a fost demonstrat dacă anume inculpata sau alți membrii a-i familiei au cultivat plantele de canabis și dacă, potrivit expertizei, toate 115 reprezentau plante de canabis.

Declarațiile martorilor Derelii I. și Mîrlean R. sunt subiective, deoarece sunt polițiști.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 martie 2014, apelurile au fost respinse ca nefondate.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpata a săvârșit infracțiunea imputată.

Starea de fapt și de drept corect a fost statuată de către instanța de fond, ea concordă și se bazează pe analiza materialului probator, iar motivele invocate de apelanți au fost obiect de studiu la cercetarea judecătorească, care s-a petrecut sub toate aspectele, complet și obiectiv, prin prisma principiului contradictorialității și nemijlocirii, bazându-se pe procesul de confruntare între bănuiții Castraveț P. și Castraveț L., în cadrul căruia fiecare a confirmat faptul că ambii au îngrijit și au prășit grădina, raportul de constatare tehnico-științifică nr.2105 din 07.06.2012, că plantele în stare verde de vegetație în număr de 115 ridicate din gospodăria inculpatei reprezintă plante de canabis, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 05.06.2012, cu fototabel, că plantele de cînepă depistate în gospodăria inculpaților erau cultivate.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală și care au fost corect apreciate, respectîndu-se prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Totodată, argumentele invocate de apelanți sunt nefondate și lipsite de careva suport probatoriu de fapt și nu echivalează cu achitarea inculpatei.

În raport cu prevederile art. 75 și 90 Cod penal, și cu circumstanțele cauzei, instanța de fond corect a individualizat pedeapsa aplicată inculpatei, aceasta fiind una echitabilă.

5. Avocatul Sîrbu Violeta a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărîrilor nominalizate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpata să fie achitată.

Recurenta a invocat că instanța de apel neîntemeiat a apreciat critic declarațiile

inculpatei, în cadrul examinării cauzei nu a fost demonstrat cu certitudine dacă anume soții Castraveț au plantat și prelucrat plantele de canabis sau alți membrii ai familiei.

Instanțele neîntemeiat pun la baza învinuirii declarațiile martorilor - colaboratorilor de poliție, Delerii M. și Mirlean R.

Inculpata este acuzată neîntemeiat, în lipsa probelor pertinente.

În drept recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală – instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rînd, conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărîrii atacate în acest sens.

Sub acest aspect se reține că recursul ordinar este fondat în drept inclusiv pe temeiul prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel (*pct. 5 din decizie*).

Totodată, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat asupra căror motive concrete, invocate în apel, nu s-ar fi pronunțat instanța de apel, în raport cu circumstanțele specificate în descriptivul deciziei contestate, inclusiv cele indicate în pct. 4 din prezenta decizie, omițîndu-se totalmente motivarea ilegalității hotărîrilor contestate în acest sens, cu indicarea unor concrete erori de drept în aspectul vizat (*pct. 5 din decizie*).

Rezultă, că recursul de pe rol nu întrunește condițiile legale de conținut în această parte, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care ar justifica acest recurs.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decît interesele legii.

În al doilea rînd, conform art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și cu referire la argumentele invocate în recursul ordinar, în care nici nu se conțin referiri la erori de drept concret definite, că hotărîrile judecătorești nu sunt întemeiate, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a deciziei instanțelor de fond și de apel, inclusiv cele reproduse în pct. 2 și 4 din prezenta decizie, relevă în mod concludent că ambele instanțe au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatei și încadrarea juridică a acțiunilor infracționale ale acesteia, corect și în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin

prisma cumulului de probe anexate la dosar, cum ar fi procesul de confruntare între bănuții Castraveț P. și Castraveț L., în cadrul căruia fiecare a confirmat faptul că ambii au îngrijit și au prăsit grădina, raportul de constatare tehnico-științifică nr.2105 din 07.06.2012, că plantele în stare verde de vegetație în număr de 115 ridicate din gospodăria inculpatei reprezintă plante de canabis, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 05.06.2012, cu fototabel, că plantele de cânepă depistate în gospodăria inculpaților erau cultivate, fiecare probă fiind apreciată în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul de pe rol (*pct. 2-5 din decizie*).

La stabilirea pedepsei, instanțele au ținut cont de prevederile art. 61 și 75 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului (*pct. 2, 4 din decizie*).

Deci, pedeapsa a fost individualizată și aplicată inculpatei în limitele și conform prevederilor legale.

Mai mult, se observă că recursul declarat este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele cauzei (*pct. 5 din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu este un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură și, astfel, invocarea doar acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice suport legal.

Circumstanțele enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărîrile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că recursul ordinar este și unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 1) și 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește condițiile legale de conținut și este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol nu îndeplinește condițiile legale de conținut și este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 1) și 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Sîrbu Violeta împotriva sentinței Judecătoriei Ialoveni din 16 octombrie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 martie 2014, în privința inculpatei Castraveț Lidia Emanoil, deoarece nu îndeplinește cerințele legale de conținut și este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 28 octombrie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE
DISPOZITIV

15 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Liliana Catan,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătorei Ialoveni din 16 octombrie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 martie 2014, declarat de avocatul Sîrbu Violeta, în numele inculpatei

***Castraveț Lidia Emanoil**, născută la 25 aprilie 1964, originară și locuitoare a s. Molești, r-nul Ialoveni, cetățeană a R. Moldova, fără antecedente penale.*

În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 1) și 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Sîrbu Violeta împotriva sentinței Judecătorei Ialoveni din 16 octombrie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 martie 2014, în privința inculpatei Castraveț Lidia Emanoil, deoarece nu îndeplinește cerințele legale de conținut și este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată va fi pronunțată la 28 octombrie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan